

VASKO POPA

SPOREDNO NEBO



KONTRAST
Beograd, 2022.

Haši

ZEV NAD ZEVOVIMA

ZVEZDOZNAČEVA OSTAVŠTINA

*Ostale su za njim njegove reči
lepše nego svet
Niko ne sme u njih da se zagleda*

*Čekaju na okukama vremena
Veće nego ljudi
Ko može da ih izgovori*

*Leže na mutavoj zemlji
Teže nego kosti života
Smrti nije pošlo za rukom
U miraz da ih odnese*

*Niko ne može da ih podigne
Niko da ih obori*

*Zvezde padalice glave sklanjaju
U senke njegovih reči*

ZABORAVAN BROJ

Bio jednom jedan broj
Čist i okrugao kao sunce
Ali sam mnogo sam

Počeo je da računa sa sobom

Delio se množio
Oduzimao se sabirao
I uvek ostajao sam

Prestao je da računa sa sobom
I zaključao se u svoju okruglu
I sunčanu čistotu

Napolju su ostali usijani
Tragovi njegovog računanja

Počeli su da se jure po mraku
Da se dele kad se množe
Da se oduzimaju kad se sabiraju

Onako kako se to u mraku već radi

I nije bilo nikog da ga zamoli
Da tragove zaustavi
I da ih izbriše

OHOLA GREŠKA

Bila jednom jedna greška
Tako smešna tako mala
Da je niko ne bi ni primetio

Sama sebe nije htela
Ni da gleda ni da čuje

Šta sve nije izmislila
Ne bi li dokazala
Da u stvari ne postoji

Izmislila je prostor
Dokaze svoje u njega da smesti
I vreme da joj dokaze čuva
I svet da joj dokaze vidi

Sve što je izmislila
Nije bilo ni tako smešno
Ni tako malo
Ali je naravno bilo pogrešno

Je li moglo biti drugačije

MUDAR TROUGAO

Bio jednom jedan trougao
Imao je tri strane
Četvrtu je skrivao
U svome užarenom središtu

Danju se peo na svoja tri vrha
I divio se svome središtu
Noću se odmarao
U jednom od svoja tri ugla

Zorom je gledao svoje tri strane
U tri užarena točka pretvorene
Kako se u nepovratu plavom gube

Vadio je svoju četvrtu stranu
Ljubio je lomio je triput
I ponovo je na staro mesto skrivao

I opet je imao tri strane

I opet se danju peo
Na svoja tri vrha
I divio se svome središtu
I noću se odmarao
U jednom od svoja tri ugla